

При генерала азъ се запознахъ съ новия командиръ на ка; премилъ, добродушенъ и честевъ финляндецъ. Когато Столѣтовъ запозна и изрази по косвененъ начинъ желшото, въ случай на нападане, азъ да бѣдъ слѣдъ старши, като добръ познатъ съ мѣстото, то полковия командиръ каза, че и самичекъ той това желае; а това е сѣ на рѣдкость!

19-ий АВГУСТЪ.

Вѣроятно турцитѣ дойдоха до заключение, че да се ме Шибченската позиция съ отворено нападане е нѣщо възможно, за това и помирясаха; че пакъ и дѣйствието ако въ течението на три денонощия не имъ се удаде надвижтъ шепя защитници, то оставаха малко шансови усиѣхъ, когато силитѣ се уравниха. Обходно движение нечѣкахме, тѣй като нашето расположение при Зелено Дърво прѣдставляваше силна позиция, а че освѣнъ това, въ случай на нападане, насъ всякога можеше да ни подкрѣпи Раденци съ своитѣ резерви.

Необходимостта да си купѣмъ нѣкои и други нѣща накара, да моля разрѣшение отъ генерала, да отидѣ единъ два дена въ града. Съ същата цѣль се измолиха двама дружинни командире: майоръ Челяевъ и майоръ Пловъ. Пакъ къмъ Габрово, отъ стрѣмнината на Шибченската височина първоначално върви изъ долината на притока на Янтра (същия тоя, край когото е и Зелено Дърво), а отъ сѣтъ, на половина пакъ до града или отъ мѣстото, дѣрѣчката се влива въ Янтра — изъ долината на послѣдната: на мѣстото, дѣто се вливатъ рѣчкитѣ, е направена доста якъ камененъ мостъ, нѣ безъ перила; долината не е твърдѣ широка и се стиска отъ високитѣ планински брѣгове. Въобще мѣстността е много живописна. Прѣдъ града настгнахъ единъ полкъ отъ дивизията на Имеретински една деветъ фунтова батарея.

„Защо пакъ, тѣй малко виѣ у насъ гостувахте?“ подкачихъ азъ командира на полка. Той си само позгърчи раменята и отговори, че рѣшително незнае, какдѣ и защо ги воджтъ.